

Refleksjonsspørsmål som kan brukes ved behov

Mobbebegrepet

- Mobbebegrepet er vanskelig og derfor viktig å diskutere. I loven står det at når et barn kommer og sier at det blir mobbet, kan vi ikke bagatellisere det og si «for noe tull, såpass må du tåle». Loven sier at når et barn sier slikt, så skal vi ta det på alvor. Vi skal undersøke det.
- I Opplæringslovens § 9.2 slås det fast at det er elevens subjektive opplevelse som bestemmer om det oppleves ubehagelig eller ikke, om det er mobbing eller ikke. Hva betyr det i praksis?
- Hva er mobbing? Hva er det som ligger i begrepet? Når vi er interessert i å høre barnas stemme, er det jo nettopp fordi mobbing ikke nødvendigvis er en fast størrelse.
- Det er ikke sikkert vi blir enige om at «sånn ser mobbing ut».

Hvor mange ganger må det for eksempel gjenta seg før vi kan kalle det mobbing? Hvor lenge må det vare? Holder det med én gang?

- Noen tåler litt mer, andre er mer sårbare. Noen forteller mye, andre ingenting. Vi har stor tro på å prate sammen som foreldregruppe så dere kan være med på å forebygge.

Er f.eks. lekeslåsning lov? Hva om noen ikke synes det er gøy?

Eksempel: Charlotte kommer hjem til mamma og pappa og sier at hun er utsatt for mobbing. Foreldrene tar det veldig på alvor og går tilbake til skolen, og lærerne tar det veldig på alvor og snakker med de som har utsatt Charlotte for mobbing. De andre sier «Hæ?? Det var vel ikke mobbing, det var bare for tøys». Hva gjør vi da?

- *Foreldresamarbeid når barn blir utsatt for mobbing*
- Hva tenker dere foreldre er deres ansvar som foreldre? Hvis barnet deres kommer hjem og sier at det blir utsatt for mobbing, eller forteller om et annet barn som er utsatt for mobbing? Eller hvis dere for eksempel synes barnet deres har endret seg fra å glede seg til skolen til ikke å ha lyst til å gå på skolen, har vondt i magen, sier at noen i klassen / på skolen er «dumme» eller lignende. Hva kan dere som foreldre gjøre for å få til et samarbeid med hverandre og skolen for å få til et godt og trygt skolemiljø? Hva er deres bidrag til dette?
- Hva ville du gjøre hvis din sønn eller datter kom hjem og sa at noen i klassen ble ertet eller mobbet, eller er lei seg og gråter fordi de ble ertet eller at ingen vil være sammen med dem, eller at du tenkte at dette var tilfelle?
- Hvis en snakker med andre foreldre og ikke de det gjelder, hvordan ville det være?
- Hva er lav terskel for deg når det gjelder å ta kontakt med skolen? Hva må til for at du tar kontakt med skolen?

Skolens ansvar – samarbeid skole-hjem

- Hvis en forelder ringer og sier at «du jeg hørte at» eller «jeg er alvorlig bekymra» fordi sønnen kommer hjem og sier at han blir utsatt for mobbing (eller blir ertet) på skoleveien eller på skolebussen. Hva ville du gjort da?
- Det at skolen tar ansvar for at foreldrene møtes, er det noe som dere gjør eller kan gjøre? Hva tenker dere om det?
- Hvis det er oppstått en situasjon – hvor mye skal de andre i klassen vite? Hva tenker dere om det?
- Det blir hevdet at dette med taushetsplikt og personvern gjør at dialogen ikke blir åpen. Hva mener skolen om det?

- *Hva kan de voksne gjøre når barnet som har vært utsatt for mobbing er taus?*
- Hvordan er det for dere foreldre å snakke med sønnen/datteren deres når han/hun har det vanskelig. Hva tenker dere om det?
- Er det noen som har noen tips om hva man skal gjøre når barnet bare svarer «nei, jeg har ikke lyst til å snakke om det»?